Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

16 päivänä heinäkuuta 2020 *

Muutoksenhaku – Väliintulo – Euroopan unionin tuomioistuimen perussääntö – 40 artikla – Väliintulointressi

Asiassa C-883/19 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 3.12.2019,

HSBC Holdings plc, kotipaikka Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta),

HSBC Bank plc, kotipaikka Lontoo, ja

HSBC France, kotipaikka Pariisi (Ranska),

edustajinaan K. Bacon, QC, D. Bailey, barrister, M. Simpson, solicitor, sekä C. Angeli ja M. Giner, avocats,

valittajina,

ja jossa vastapuolena on

Euroopan komissio, asiamiehinään P. Berghe, M. Farley ja F. van Schaik,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin K. Jürimäen ehdotuksen,

kuultuaan julkisasiamies M. Bobekia,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc ja HSBC France (jäljempänä yhdessä HSBC-yhtiöt) vaativat valituksessaan unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 24.9.2019 antaman tuomion HSBC Holdings ym. v. komissio (T-105/17, EU:T:2019:675; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla se kumosi SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

7.12.2016 annetun komission päätöksen C(2016) 8530 final (asia AT.39914 – Euro Interest Rate Derivatives) (jäljempänä riidanalainen päätös) 2 artiklan b alakohdan ja hylkäsi niiden kanteen muilta osin.

2 JPMorgan Chase & Co., JPMorgan Chase Bank, National Association ja J. P. Morgan Services LLP (jäljempänä yhdessä JPMC-yhtiöt) pyysivät unionin tuomioistuimen kirjaamoon 20.3.2020 toimittamallaan asiakirjalla saada osallistua asian käsittelyyn väliintulijoina tukeakseen HSBC-yhtiöiden vaatimuksia Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 40 artiklan toisen kohdan nojalla.

3 Euroopan komissio ja HSBC-yhtiöt esittivät tätä pyyntöä koskevat kirjalliset huomautuksensa kirjaamoon 22.4. ja 30.4.2020 toimittamillaan asiakirjoilla. HSBC-yhtiöt täydensivät alkuperäisiä huomautuksiaan unionin tuomioistuimen presidentin 30.4.2020 antaman määräyksen komissio v. HSBC Holdings ym. (C-806/19 P, ei julkaistu, EU:C:2020:364) valossa kirjaamoon 18.5.2020 ennen niiden huomautuksille asetetun määräajan umpeutumista toimittamallaan asiakirjalla, ja nämä olosuhteet huomioon ottaen tämä asiakirja on liitetty asiakirja-aineistoon.

Väliintulohakemus

4 Pyyntönsä tueksi JPMC-yhtiöt esittävät pääasiallisesti, että ne ovat nostaneet unionin yleisen tuomioistuimen rekisteriin asiana T-106/17 kirjatun kanteen riidanalaisesta päätöksestä, joka on osoitettu myös niille, ja että tämä kanne koskee samaa problematiikkaa kuin nyt kyseessä oleva valitus. JPMC-yhtiöt korostavat, että unionin yleinen tuomioistuin on päättänyt työjärjestyksensä 69 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla lykätä tämän asian käsittelyä, kunnes unionin tuomioistuin antaa tuomion nyt käsiteltävänä olevassa valitusasiassa. Viimeksi mainitusta päätöksestä käy selkeästi ilmi, että asian T-106/17 käsittelyä on lykätty sillä perusteella, että siihen sisältyy kanneperusteita, jotka ovat yhteisiä niiden kanneperusteiden kanssa, joihin on vedottu asiassa T-105/17 ja tämän seurauksena nyt käsiteltävänä olevassa asiassa. Lisäksi valituksenalainen tuomio vahvistaa, että kanneperusteet ovat yhteisiä. JPMC-yhtiöt päättelevät tämän perusteella, että nyt käsiteltävänä olevassa valitusasiassa annettavalla tuomiolla on suora vaikutus niiden oman kumoamiskanteen ratkaisuun. Näin ollen JPMC-yhtiöt korostavat, että olisi epäoikeudenmukaista, että unionin tuomioistuin lausuisi niiden kanteen ratkaisemisen kannalta keskeisistä kysymyksistä ilman, että niitä kuultaisiin näiden kysymysten osalta.

5 JPMC-yhtiöt katsovat näin ollen, että asian ratkaisu koskee suoraan niiden etua Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 40 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetulla tavalla.

6 Tämän osalta viimeksi mainitusta määräyksestä ilmenee, että jokaisella luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä on oikeus olla väliintulijana Euroopan unionin tuomioistuimissa vireillä olevassa asiassa lukuun ottamatta jäsenvaltioiden keskinäisiä asioita, unionin toimielinten keskinäisiä asioita sekä jäsenvaltioiden ja unionin toimielinten välisiä asioita, jos tämä henkilö voi osoittaa, että kyseisen asian ratkaisu koskee sen etua.

7 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kyseisessä määräyksessä tarkoitettu käsite ”asian ratkaisu koskee niiden etua” on määriteltävä ottaen huomioon itse oikeusriidan kohde, ja sen on tarkoitettava sitä, että asianomaisten etuihin vaikuttaa suoraan ja tosiasiallisesti nimenomaan esitetyistä vaatimuksista annettava ratkaisu eivätkä esitetyt perusteet tai väitteet sellaisinaan. Ilmaisulla ”asian ratkaisu” viitataan näet pyydettyyn lopulliseen ratkaisuun sellaisena kuin se ilmaistaan asian käsittelyn päättävän ratkaisun ratkaisuosassa. Täsmällisemmin sanottuna kyse on siitä, että sen asianosaisen, jota väliintulon hakija esittää tukevansa, vaatimusten hyväksymisellä on suora ja tosiasiallinen vaikutus väliintulon hakijan etuun (unionin tuomioistuimen presidentin määräys 30.4.2020, komissio v. HSBC Holdings ym., C-806/19 P, ei julkaistu, EU:C:2020:364, 7 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

8 Tässä yhteydessä on muun muassa selvitettävä, koskeeko riidanalainen toimi suoraan väliintulon hakijaa ja koskeeko asiassa annettava ratkaisu selvästi tämän etua. Väliintulointressin voidaan lähtökohtaisesti katsoa olevan riittävän välitön ainoastaan, jos asian ratkaisu voi muuttaa väliintulon hakijan oikeudellista asemaa (unionin tuomioistuimen presidentin määräys 30.4.2020, komissio v. HSBC Holdings ym., C-806/19 P, ei julkaistu, EU:C:2020:364, 8 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

9 On myös muistettava, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan osapuoli, joka on Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 40 artiklan nojalla hyväksytty unionin tuomioistuimessa käsiteltävässä oikeusriidassa väliintulijaksi, ei voi muuttaa oikeusriidan kohdetta sellaisena kuin se on rajattu asianosaisten vaatimuksissa ja perusteissa. Tästä seuraa, että tutkittavaksi voidaan ottaa vain ne väliintulijan argumentit, jotka kuuluvat kyseisissä vaatimuksissa ja perusteissa määriteltyyn yhteyteen. Kyseisen oikeusriidan ratkaisun vaikutusta väliintulon hakijan etuun on siis arvioitava ottaen huomioon erityisesti valitusasian kohde sellaisena kuin se käy ilmi asianosaisten vaatimuksista ja näiden tueksi esitetyistä perusteista (unionin tuomioistuimen presidentin määräys 30.4.2020, komissio v. HSBC Holdings ym., C-806/19 P, ei julkaistu, EU:C:2020:364, 9 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

10 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa valituksenalaisen tuomion 42 kohdasta käy ilmi, että HSBC-yhtiöt vaativat unionin yleisessä tuomioistuimessa nostamassaan kanteessa, jonka seurauksena annettiin valituksenalainen tuomio, yhtäältä riidanalaisen päätöksen 1 artiklan ja 2 artiklan b alakohdan kumoamista ja toisaalta tämän 2 artiklan b alakohdassa niille määrätyn sakon määrän muuttamista.

11 Komissio totesi riidanalaisen päätöksen 1 artiklassa, että päätöksen kohteena olevat yhtiöt, joihin JPMC-yhtiöt sekä HSBC-yhtiöt kuuluvat, olivat rikkoneet SEUT 101 artiklaa osallistumalla ”yhtenä kokonaisuutena pidettävään jatkettuun” kilpailusääntöjen rikkomiseen, joka oli perustunut ”sopimuksiin ja/tai yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, joiden tarkoituksena on ollut vääristää hinnan osatekijöiden tavanomaista kehitystä euromääräisten korkojohdannaisten alalla”. Komissio määräsi tämän päätöksen 2 artiklan b alakohdassa HSBC-yhtiöt maksamaan yhteisvastuullisesti 33 606 000 euron sakon tässä 1 artiklassa tarkoitetusta rikkomisesta.

12 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisessa tuomiossa HSBC-yhtiöiden kanneperusteet, jotka koskivat pääasiallisesti riidanalaisen päätöksen 1 artiklan kumoamista. Sen sijaan se hyväksyi kanneperusteen ensimmäisen osan kolmannen väitteen, joka koski tämän päätöksen 2 artiklan b alakohdan kumoamista, ja kumosi tämän alakohdan.

13 Näin ollen HSBC-yhtiöt vaativat valituksessaan unionin tuomioistuinta yhtäältä kumoamaan valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman 2 kohdan, jossa unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi niiden kanteen siltä osin kuin se koski riidanlaisen päätöksen 1 artiklan kumoamista, ja toisaalta kumoamaan tämän päätöksen 1 artiklan b alakohdan.

14 On määritettävä, osoittaako JPMC-yhtiöt näissä olosuhteissa, että HSBC-yhtiöiden vaatimusten hyväksymisellä nyt käsiteltävänä olevassa valitusasiassa on suoraa ja tosiallista vaikutusta JPMC-yhtiöiden etuun edellä tämän määräyksen 7 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla.

15 Tältä osin on huomautettava, että nyt käsiteltävänä oleva valitus koskee erityisesti unionin yleisen tuomioistuimen suorittaman riidanalaisen päätöksen päätösosan, jossa komissio totesi SEUT 101 artiklan 1 kohdan rikkomisen, pohjana olevien perusteluiden arvioinnin lainmukaisuutta. HSBC-yhtiöt väittävät tältä osin, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisia virheitä hylätessään niiden kumoamisperusteet, jotka koskivat komission tekemää tämän rikkomisen virheellistä luokittelua SEUT 101 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi tarkoitukseen perustuvaksi kilpailusääntöjen rikkomiseksi ja yhtenä kokonaisuutena pidettäväksi jatketuksi kilpailusääntöjen rikkomiseksi. Lisäksi ne katsovat, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen hylätessään niiden kumoamisperusteen, joka koski syyttömyysolettaman ja hyvän hallinnon

periaatteiden sekä puolustautumisoikeuksien loukkaamista, sillä tämä päätös tehtiin sovintoa koskevan päätöksen, jossa komissio oli jo ottanut kantaa HSBC-yhtiöiden osallistumiseen kyseiseen rikkomiseen, jälkeen.

16 Vakiintuneessa oikeuskäytännössä katsotaan, että vaikka riidanalaisen päätöksen kaltainen päätös on laadittu ja julkaistu yhden ainoan päätöksen muodossa, sen on katsottava muodostuvan useista yksittäispäätöksistä, joissa todetaan kunkin adressaattina olevan yrityksen osalta kilpailusääntöjen se rikkominen tai ne rikkomiset, johon tai joihin sen on katsottu syyllistyneen, ja joissa tarvittaessa määrätään sakko (tuomio 15.10.2002, Limburgse Vinyl Maatschappij ym. v. komissio, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P ja C-254/99 P, EU:C:2002:582, 100 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Jos siis HSBC-yhtiöiden vaatimukset nyt käsiteltävänä olevassa valitusasiassa hyväksyttäisiin, unionin tuomioistuin kumoaisi valituksenalaisen tuomion, ja siinä tapauksessa, että se itse ratkaisisi asian lopullisesti Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti, jos se katsoisi ensimmäisessä oikeusasteessa nostetun kanteen olevan perusteltu, se kumoaisi riidanalaisen päätöksen 1 artiklan b alakohdan, joka koskee ainoastaan näitä yhtiöitä.

17 On kuitenkin todettava ensiksi, että nyt käsiteltävässä asiassa JPMC-yhtiöt riidanalaisen päätöksen adressaatteina kuuluvat yhtiöihin, joiden katsotaan osallistuneen tämän päätöksen 1 artiklassa tarkoitettuun rikkomiseen yhdessä HSBC-yhtiöiden kanssa. Toiseksi on niin, että vaikka kyseisen päätöksen 1 artiklan c alakohta, jonka kumoamista JPMC-yhtiöt vaativat asiassa T-106/17, koskee tosiasiallisesti vain viimeksi mainittuja yhtiöitä, JPMC-yhtiöiden esittämät kumoamisperusteet, jotka koskevat tässä samassa päätöksessä todetun rikkomisen luonnetta ja tapahtumista, vastaavat HSBC-yhtiöiden esittämiä perusteita. Edellisessä kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä huolimatta päätökset, joissa todetaan HSBC-yhtiöiden ja JPMC-yhtiöiden osallistumiset samoihin SEUT 101 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin ”sopimuksiin ja/tai yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin”, ovat siis erillisiä mutta silti läheisessä yhteydessä toisiinsa ja jopa toisistaan riippuvaisia.

18 Näin ollen, ja ottaen huomioon sen seikan, että HSBC-yhtiöt kiistävät valituksessaan SEUT 101 artiklan 1 kohdan rikkomisen ja rikkomisen luonteen, nyt käsiteltävänä olevassa asiassa annettavalla tuomiolla – hyväksyypä unionin tuomioistuin HSBC-yhtiöiden vaatimukset ja kumoaa valituksenalaisen tuomion tai sitten hylkää näiden yhtiöiden esittämät valitusperusteet – on väistämättä suora vaikutus unionin yleisen tuomioistuimen suorittamaan JPMC-yhtiöiden nostaman kanteen arviointiin siltä osin kuin se koskee riidanalaisen päätöksen 1 artiklan c alakohdan kumoamista.

19 Näin ollen on huomautettava, sanotun vaikuttamatta nyt käsiteltävänä olevan valituksen tueksi esitettyjen valitusperusteiden arviointiin, että unionin tuomioistuin lausuu nyt käsiteltävänä olevassa asiassa annettavassa tuomiossa lopullisesti siitä, ovatko HSBC-yhtiöiden esittämät valitusperusteet, jotka koskevat komission toteamusta riidanalaisen päätöksen 1 artiklassa tarkoitetun rikkomisen tapahtumisesta ja sen luonteesta ja joiden oikeudellinen sisältö vastaa osittain JPMC-yhtiöiden ensimmäisessä oikeusasteessa asiassa T-106/17 esittämiä kanneperusteita, oikeudellisesti perusteltuja.

20 On siis niin, että jos JPMC-yhtiöt eivät saisi osallistua asian käsittelyyn väliintulijoina nyt käsiteltävänä olevassa asiassa tukeakseen HSBC-yhtiöiden vaatimuksia, niiltä evättäisiin mahdollisuus tulla tosiasiallisesti kuulluiksi siitä, ovatko niiden kanneperusteet oikeudellisesti perusteltuja, sillä nyt käsiteltävänä olevassa asiassa annettavassa tuomiossa annetaan vastaus, jolla voi olla ratkaiseva merkitys unionin yleisen tuomioistuimen arvioidessa, ovatko niiden kanneperusteet perusteltuja.

21 Näin ollen Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 40 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettua käsitettä ”asian ratkaisu koskee niiden etua”, luettuna Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan valossa, on tulkittava niin, että sen perusteella voidaan hyväksyä JPMC-yhtiöiden esittämän kaltainen väliintulohakemus.

22 Tältä osin on muistutettava, että prosessuaalisen yhdenvertaisuuden periaate, joka on erottamaton osa niiden oikeuksien tehokasta oikeussuojaa, joihin yksityiset voivat vedota unionin oikeuden perusteella ja joka on vahvistettu perusoikeuskirjan 47 artiklassa, merkitsee, koska se on menettelyn kontradiktorisuuden periaatteen tavoin välttämätön seuraus oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin käsitteestä, tuomioistuinten velvollisuutta tarjota kullekin asianosaiselle kohtuullinen mahdollisuus esittää asiansa sellaisten edellytysten vallitessa, jotka eivät saata tätä vastapuoltaan selvästi epäedullisempaan asemaan (ks. vastaavasti tuomio 2.12.2009, komissio v. Irlanti ym., C-89/08 P, EU:C:2009:742, 54 kohta sekä tuomio 16.10.2019, Glencore Agriculture Hungary, C-189/18, EU:C:2019:861, 61 kohta).

23 Tästä seuraa, että on tehtävä ero sen mukaan, pyytävätkö riidanalaisen päätöksen kaltaisen päätöksen adressaatit, jotka ovat nostaneet ensimmäisessä oikeusasteessa kanteen, jonka käsittelyä on lykätty, saada osallistua väliintulijoina asian käsittelyyn oikeusriidassa, joka koskee itse SEUT 101 artiklan 1 kohdan rikkomista, johon heidän on katsottu osallistuneen, vai pyytävätkö ne saada osallistua asian käsittelyyn oikeusriidassa, joka koskee yksinomaan toiselle rikkomiseen osallistuneelle tämän rikkomisen perusteella määrätyn sakon laillisuutta tai määrää.

24 Ensimmäisessä tilanteessa väliintulon hakijat voivat nimittäin sillä perusteella, että ne ovat yrityksiä, joiden on katsottu osallistuneen SEUT 101 artiklan 1 kohdan rikkomiseen, osoittaa, että toisen tähän rikkomiseen osallistuneen esittämistä vaatimuksista annettava ratkaisu oikeusriidassa, jossa pyritään kiistämään kyseinen rikkominen, vaikuttaa suoraan niiden etuihin, edellyttäen, että ne ovat itse nostaneet kumoamiskanteen päätöksestä, joka koskee niiden omaa osallistumista samaan rikkomiseen ja joka perustuu kumoamisperusteisiin, jotka ovat olennaisesti samanlaisia tai vastaavanlaisia kuin kyseisessä oikeusriidassa esitetyt. Sitä vastoin jälkimmäisessä tilanteessa, kun otetaan huomioon SEUT 101 artiklan 1 kohdan nojalla määrättyjen sakkojen yksilöllinen luonne, väliintulon hakijat voivat osoittaa vain sen, että oikeusriidassa, johon ne hakevat väliintuloa, annettava ratkaisu vaikuttaa niiden etuihin epäsuorasti (ks. vastaavasti unionin tuomioistuimen presidentin määräys 30.4.2020, komissio v. HSBC Holdings ym., C-806/19 P, ei julkaistu, EU:C:2020:364, 13 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

25 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa väliintulohakemus kuuluu – toisin kuin JPMC-yhtiöiden asiassa C-806/19 P, komissio v. HSBC Holdings ym. esittämä hakemus – ensimmäiseen näistä kahdesta tilanteesta.

26 Tästä seuraa, että JPMC-yhtiöt osoittavat, että asian ratkaisu koskee suoraan niiden etua Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 40 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetulla tavalla.

27 On kuitenkin muistutettava, että edellä tämän määräyksen 9 kohdassa mainitun unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan väliintulijaksi hyväksytty osapuoli ei voi muuttaa oikeusriidan kohdetta sellaisena kuin se on rajattu asianosaisten vaatimuksissa ja perusteissa. Tästä seuraa, että tutkittavaksi voidaan ottaa vain ne väliintulijan argumentit, jotka kuuluvat kyseisissä vaatimuksissa ja perusteissa määriteltyyn yhteyteen.

28 JPMC-yhtiöiden menettelyllisten oikeuksien osalta on todettava, että väliintulohakemus on esitetty unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 190 artiklan 2 kohdan mukaisen kuukauden määräajan kuluessa, mistä seuraa, että niillä on pääsääntöisesti oikeus saada työjärjestyksen 131 artiklan 4 kohdan, jota työjärjestyksen 190 artiklan 1 kohdan nojalla sovelletaan muutoksenhakumenettelyyn, nojalla tietoonsa kaikki asianosaisille tiedoksi annetut oikeudenkäyntiasiakirjat.

29 Näin ollen HSBC-yhtiöille ja komissiolle on asetettava lyhyt määräaika, jonka kuluessa ne voivat esittää mahdollisen pyynnön siitä, että käsiteltävänä olevan asian asiakirja-aineistoon sisältyviä asiakirjoja käsitellään luottamuksellisina.

30 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että JPMC-yhtiöt tulee hyväksyä väliintulijoiksi asiassa, jotta ne voivat tukea HSBC-yhtiöiden vaatimuksia.

Oikeudenkäyntikulut

31 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 137 artiklassa, jota sovelletaan muutoksenhakumenettelyyn sen 184 artiklan 1 kohdan nojalla, määrätään, että ratkaisu oikeudenkäyntikuluista annetaan tuomiossa tai määräyksessä, jolla asia lopullisesti ratkaistaan.

32 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa JPMC-yhtiöiden väliintulohakemus on hyväksytty, joten niiden väliintuloon liittyvistä oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuimen presidentti on määrännyt seuraavaa:

1) JPMorgan Chase & Co., JPMorgan Chase Bank, National Association ja J. P. Morgan Services LLP hyväksytään väliintulijoiksi asiassa C-883/19 P, jotta ne voivat tukea HSBC Holdings plc:n, HSBC Bank plc:n ja HSBC Francen vaatimuksia.

2) Jollei seuraavasta 3 kohdasta muuta johdu, kirjaaja antaa JPMorgan Chase & Co:lle, JPMorgan Chase Bankille, National Associationille ja J. P. Morgan Services LLP:lle tiedoksi jäljennöksen kaikista oikeudenkäyntiasiakirjoista.

3) HSBC Holdings plc:lle, HSBC Bank plc:lle ja HSBC Francelle sekä Euroopan komissiolle asetetaan määräaika, jonka kuluessa ne voivat esittää mahdollisen pyynnön siitä, että nyt käsiteltävänä olevan asian asiakirja-aineistoon sisältyviä asiakirjoja käsitellään luottamuksellisina JPMorgan Chase & Co:hon, JPMorgan Chase Bankiin, National Associationiin ja J. P. Morgan Services LLP:hen nähden.

4) JPMorgan Chase & Co:lle, JPMorgan Chase Bankille, National Associationille ja J. P. Morgan Services LLP:lle asetetaan määräaika, jonka kuluessa ne voivat esittää kirjallisesti perusteet, joihin ne vetoavat vaatimustensa tueksi.

5) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Allekirjoitukset